

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010284
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8718010284.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. júla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Marty Vilčkovej a Boženy Budziňákovskej v trestnej veci proti obžalovaného Q. Z. takto

rozhodol

rozhodol:

Obžalovaný:

Q. Z. U. P. O. U. B. K. Ý. - nar. XX.XX.XXXX B. Š., I. O. W., T. Ľ.
V. Č.. XXX/XX,

sa uznáva za vinného

v bode I.

- zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona,

v bode II.

- zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,

pretože

v bode I.

- v doposiaľ presne nezistených dňoch v období mesiaca jún roku 2017 na nezistených miestach opakovane žiadal poškodenú svoju družku G. Z., aby zmenila svoje výpovede v procesnom postavení svedka - poškodeného v trestnej veci vedenej na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, pričom dňa 23.10.2017 zatelefonoval G. Z. a uviedol jej, že cestuje z Trnavy do Popradu, kde sa zúčastnil trestných úkonov vedených na OR PZ, OKP Trnava, pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016, že „to celé dojedala, že znalec vypovedal v jeho neprospech“ s tým, že to má nejako napraviť a keď nie - „tak to bude inak riešiť“, následne sa toho istého dňa 23.10.2017, v čase okolo 16:00 hod. pri potravinách FRESCH v Poprade - Spišskej Sobote stretol so G. Z., ktorej povedal, že „keď veci nedá v trestnom konaní do poriadku, tak on nepôjde do basy za nič, čo nespravil a radšej ju zabije a bude mať dôvod ísť do basy“, čím nútil G. Z., aby zmenila svoje výpovede v procesnom postavení svedka - poškodeného v trestnej veci vedenej na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona,

v bode II.

- v presne nezistených dňoch v období od konca mesiaca jún 2017 do dňa 23.10.2017, v prenajatom jednoizbovom byte v V., T. Y. Č.. X, kde býval v spoločnej domácnosti s poškodenou svojou družkou G. Z. a jej maloletými deťmi A.H., nar. v roku 2014 a I.K.H., nar. v roku 2015 spôsobil jej fyzické utrpenie širokým spektrom intenzity napádania od ťahania za vlasy, fackovania, udierania päťami do vlasatej časti hlavy, kopania do rôznych častí tela, čím jej spôsobil drobné zranenia, odreniny a pomliaždeniny, pre ktoré poškodená G. Z. lekárske ošetrovanie nevyhľadala a svojim neadekvátnym a nátlakovým správaním, počas ktorého jej vulgárne nadával ju ponižoval, vyhrážal sa jej zabitím, neustále ju kontroloval, opakoval jej, že je neschopná, že by bolo lepšie, ak by zdochla, mával výbuchy hnevu a zlosti pre akúkoľvek zámienku, hádzal po nej špinavé riady, čím jej spôsobil psychické utrpenie,

t e d a

v bode I.

- v trestnom konaní použil hrozbu násillia a hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobil na stranu trestného konania,

v bode II.

- blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie.

Za to mu

u k l a d á

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 / štyroch/ rokov a 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaného Q. Z. obžalobu pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v bode I. - v doposiaľ presne nezistených dňoch v období mesiaca jún roku 2017 na nezistených miestach opakovane žiadal družku G. Z., aby zmenila svoje výpovede v procesnom postavení svedka - poškodeného v trestnej veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, vedenej na Odbore kriminálnej polície OR PZ v Trnave pod číslom konania ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016, kde dňa 23.10.2017 Q. Z. telefonoval G. Z. a tejto uviedol, že cestuje z Trnavy do Popradu, kde sa zúčastnil trestných úkonov na OKP OR PZ Trnava pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016, že „to celé dojedala, znalec vypovedal v jeho neprospech“ s tým, že to má G. Z. nejako napraviť a keď nie, tak to bude inak riešiť, následne sa Q. Z. dňa 23.10.2017 v čase okolo 16:00 hod. stretol so G. Z. pri potravinách Fresch v Spišskej Sobote v Poprade, okres Poprad, ktorej povedal, že keď veci nedá v trestnom konaní do poriadku, tak on nepôjde do basy za nič, čo nespravil a radšej zabije G. Z. a bude mať dôvod ísť do basy, kde týmto nútil G. Z., aby zmenila svoje výpovede v procesnom postavení svedka - poškodeného v trestnej veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, vedenej na Odbore kriminálnej polície OR PZ v Trnave a

v bode II. - v presne nezistených dňoch v období od konca mesiaca jún 2017 do dňa 23.10.2017 v prenajatom jednoizbovom byte na adrese V., T. Y.Á. Č.. X, okres Poprad, kde býval v spoločnej domácnosti so svojou družkou G. Z. a jej maloletými deťmi A.H., nar. v roku 2014, I.K.H., nar. v roku 2015, spôsobil G. Z. fyzické utrpenie širokým spektrom intenzity napádania od ťahania za vlasy, fackovania, udierania päťami do vlasatej časti hlavy, kopania do rôznych častí tela, ktorými jej spôsobil drobné zranenia, odreniny a pomliaždeniny, s ktorými poškodená nevyhľadala lekárske ošetrovanie, svojim neadekvátnym a nátlakovým správaním, počas ktorého jej vulgárne nadával, ponižoval ju, vyhrážal sa

jej zabitím, neustále ju kontroloval, opakoval jej, že je neschopná, že by bolo lepšie, ak by zdochla, mával výbuchy hnevu a zlosti pre akúkoľvek zámienku, hádzal po nej špinavé riady, čím jej spôsoboval psychické utrpenie.

Súd po zrušení pôvodného rozsudku odvolacím súdom vykonal v predmetnej trestnej veci hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného Q.Á. Z. za splnenia podmienok uvedených v § 252 ods. 3 Trestného poriadku a jeho pôvodné výpovede, ktoré urobil v prípravnom konaní prečítal. Obžalovaný Q. Z. tvrdil, že keď sa dňa 23.10.2017 vracal z procesných úkonov vo veci vedenej na OR PZ, OKP v Trnave poškodenú G. Z., telefonicky kontaktoval a žiadal ju o stretnutie, pričom počas rozhovoru jej uviedol skutočnosti, týkajúce sa výpovede znalca, z ktorej vyplývalo, že je týraná a že znalec nechcel akceptovať to, že jej týranie spočívalo v predchádzajúcom spôsobe jej života, keď žila u rodičov. Obžalovaný tvrdil, že poškodenej sa pritom nijakým spôsobom nevyhrážal a že sa jej nevyhrážal ani počas ich následného stretnutia pri potravinách FRESH, kde sa rozprávali len o bežných veciach i to, že pred poškodenou sa už o okolnostiach jeho výsluchu pred znalcom vôbec nezmenil, dokonca tvrdil i to, že pri ich stretnutí poškodenej nevyčítal ani to, že mala vypité. V ďalšej časti svojej výpovedi obžalovaný vo všeobecnosti poukázal nato, že poškodená v tom čase často požívala alkoholické nápoje, že chodila domov spolu s deťmi neskoro, že si „vymýšľa“, že na neho opakovane podávala trestné oznámenia i nato, že poškodená svoje výpovede menila a že podľa neho trpí „psychickou poruchou“. Obžalovaný tvrdenia poškodenej G. Z. označil za účelové a nepravdivé, majúce charakter dlhodobej prípravy a bránil sa tým, že jej nikdy fyzicky neublížil aj keď zároveň pripustil, že v ich spoložití dochádzalo k vulgárnym nadávkam a k hádkam, ktoré však boli vzájomné a podľa neho spôsobené najmä preto, že poškodená G. Z. nadmerne požívala alkoholické nápoje, v dôsledku čoho zanedbávala starostlivosť o deti a domácnosť.

Za podmienok uvedených v § 263 ods. 2 Trestného poriadku a so súhlasom prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad boli prečítané pôvodné výpovede poškodenej G. Z., v ktorých uviedla, že s obžalovaným žila v spoločnej domácnosti od decembra roku 2013, že na neho neskôr podala trestné oznámenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktoré objasňovalo OR PZ, OKP Trnava. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že v tejto veci dňa 23.10.2017 vypovedal znalec, ktorý vypovedal v neprospech obžalovaného, čo ho podľa nej nahnevalo a telefonicky jej to vytkol slovami: „že to dojebala, že má čo robiť, aby to napravila, lebo to bude riešiť inak“. Poškodená ďalej tvrdila, že obžalovaný ju žiadal, aby si „niečo vymyslela“, pretože „on do basy nepôjde“ a že keď vec „nevyrieši ona, tak ju vyrieši on“, čo vnímala ako vyhrážky aj preto, že vo veci jej obžalovaný volal minimálne 5-krát a vždy ju žiadal o to isté a preto na obžalovaného podala trestné oznámenie. Poškodená G. Z. tvrdila aj to, že obžalovaný sa jej aj pri osobnom stretnutí v daný deň, t. j. dňa 23.10.2017 vyhrážal zabitím tým, že jej povedal, že ak doma neurobí, čo chce, že ju radšej zabije a do basy pôjde radšej za jej zabitie než zato, čo neurobil a že má zavolať znalcovi a povedať mu, že nie je týraná. Podľa tvrdení poškodenej po odchode z krízového centra Ester v Hlohovci bývala od mája roku 2017 v spoločnej domácnosti s obžalovaným a jej bývalým manželom Q. Z. a že spoložitie s obžalovaným sa postupne a od júna 2017 až do októbra 2017 začalo zhoršovať práve z dôvodu podania jej trestného oznámenia na obžalovaného vo veci týrania blízkej a zverenej osoby, ktorú objasňovalo OR PZ, OKP v Trnave, keďže obžalovaný ju opakovane presviedčal, aby svoju výpoveď v tejto veci zmenila a aby napísala vyšetrovateľovi list, ktorým by jeho obvinenia vyvrátila. Obžalovaný ju fyzicky napádal fackami, opakovane ťahal za vlasy a za ruku, kopal ju do brucha a chrbta tak, že spadla na zem, viackrát jej vulgárne nadával, vytýkal jej neumytý riad i starostlivosť o deti a domácnosť i keď sa jej potom za svoje správanie ospravedlňoval tvrdiac, že koná pod vplyvom „nervov“ a toho, že „pôjde do väzenia“. Obžalovaný jej ďalej zakazoval vyhľadať lekárske ošetrenie s tým, že „keď bude chodiť po lekároch, udá ju, že opustila deti“, dokonca jej aj bezdôvodne vzal ich syna U.. Poškodená tvrdila, že obžalovanému občas doslova „prepínalo“, že raz bol ako odtrhnutý z reťaze a druhý raz bol k nej milý, že nikdy nevedela odhadnúť kedy a čo obžalovaný urobí alebo čo a kedy má podľa neho urobiť alebo povedať ona. Obžalovaný jej kontroloval peniaze, bankomatovú kartu i to, čo má alebo nemá kúpiť, vytýkal jej, že je tučná, že je chudera, že sa nevie o seba starať, že nemá právo jesť a že potom dojedala len zvyšky po deťoch, pričom k predmetným fyzickým a verbálnym útokom zo strany obžalovaného malo dochádzať 3 až 4-krát do týždňa. Poškodená uviedla, že útokmi obžalovaného jej neboli spôsobené také zranenia, ktoré by si vyžiadali okamžitú lekársku pomoc, keďže obžalovaný jej bitím a kopaním spôsoboval len modriny a podliatiny, hlavne na bruchu, chrbte, tvári a rukách, o čom mala mať vedomosti aj S. X. U. Q. Z., ktorý voči obžalovanému pri jednej z ich hádok aj zasiahol. K takémuto správaniu obžalovaného dochádzalo podľa výpovede poškodenej hlavne vtedy, keď nebol doma Q. Z., o čom však vedela aj S. X., pretože spolu s ňou písala vyšetrovateľovi OR PZ,

OKP Trnava jeden z listov, kde mu celú situáciu vo veci „stiahnutia“ trestného oznámenia alebo zmeny výpovede pod tlakom obžalovaného vysvetlila.

Svedok Q. Z. v konaní pred súdom k okolnostiam skutku v bode II. obžaloby uviedol, že poškodená je jeho bývalá manželka, s ktorou po nejaký čas spolu s obžalovaným bývali v spoločnej domácnosti a že počas jeho prítomnosti dochádzalo medzi obžalovaným a poškodenou k častým slovným hádkam, pretože obžalovaný poškodenú neustále kontroloval a sledoval a zakazoval jej chodiť von alebo ho čakať. Vo svojej výpovedi svedok uviedol aj to, že obžalovaný na poškodenú i fyzicky opakovane zaútočil, fackoval ju a ťahal za vlasy, ale i to, že obžalovaný poškodenej bral pravidelne peniaze alebo si ich prevádzal na svoj účet. Podľa svedka sa správanie obžalovaného k poškodenej zhoršovalo pod vplyvom užívania alebo zmiešania viacerých liekov, po ktorom mu akoby „prepínalo“. Svedok uvádzal, že podľa neho poškodená nepožívala alkoholické nápoje v nadmernom množstve a ani tak, aby sa potom nemohla postarať o rodinu a deti i keď zároveň tvrdil, že o ich spoločnú domácnosť sa staral aj on. Od poškodenej svedok vedel aj to, že obžalovaný fyzicky útočil aj na jej maloletú dcéru S.. Svoj vzťah k obžalovanému svedok popísal najprv ako kamarátsky a v súčasnosti ako negatívny, pretože obžalovaný ho vo viacerých veciach sklamal s tým, že napriek tejto skutočnosti nemá dôvod ho nenávidieť alebo vypovedať proti nemu z pomsty a vzťah k poškodenej za kamarátsky. Svedok v konaní pred súdom uviedol, že nemá vedomosti o trestnom stíhaní obžalovaného v jeho inej trestnej veci a ani o listoch, ktoré s touto vecou súvisia a týkajú sa skutku uvedené pod bodom I. obžaloby.

Na návrh prokurátora za podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku súd prečítal časť výpovede svedka Q. Z. zo dňa 17.01.2008, ktorú urobil v prípravnom konaní a zistil, že svedok ku skutku v bode I. pôvodne uvádzal, že má vedomosti o nátlaku obžalovaného na poškodenú, ktorý sa týkal listov poškodenej, ktoré posielala na príslušnú políciu a prokuratúru a v ktorých mala na žiadosť obžalovaného „stiahnuť“ svoje trestné oznámenie i nej trestnej veci obžalovaného i o tom, že poškodená tak konala zo strachu pred obžalovaným, hoci osobne nebol prítomný toho, aby sa obžalovaný poškodenej v tejto súvislosti vyhrážal i zabitím alebo ublížením na zdraví.

Rozpory vo výpovediach svedok odôvodnil len tým, že poukázal na pravdivosť svojich pôvodných tvrdení a výpovede a tým, že pre odstup času sa mu „pletú“ jednotlivé trestné stíhania obžalovaného, ktoré sa vedú buď na Okresnom súde Poprad, alebo na Okresnom súde Trnava.

Svedkyňa S. X. v konaní pred súdom zhodne so svojou pôvodnou výpoveďou uvádzala, že spolužitie obžalovaného s poškodenou bolo komplikované aj preto, že bývali v spoločnej domácnosti s bývalým manželom poškodenej, s ktorým často popíjala alkohol, najmä však vtedy, keď obžalovaný nebol doma. Poškodená sa podľa svedkyne snažila obžalovaného „dostať“ zo spoločného bytu, napr. vyvolávaním žiarlivosti alebo rôznymi provokáciami obžalovaného k fyzickým útokom na poškodenú, či jej tvrdeniami, že nie je otcom ich detí, sama však nikdy nebola svedkom žiadneho z fyzických útokov obžalovaného voči poškodenej, hoci sa poškodená vo všeobecnosti po obytnom dome sťažovala na jeho psychické a fyzické týranie a na druhej strane obžalovaný susedov v obytnom dome žiadal, aby Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade bolo oznámené to, čo sa deje v ich spoločnej domácnosti. Svedkyňa uviedla aj to, že obžalovaný bol zároveň sklamaný i z toho, že poškodená ho medzičasom podviedla. Svedkyňa súčasne svoj vzťah k obžalovanému a poškodenej označovala najskôr ako priateľský a potom už ako negatívny, najmä vo vzťahu k poškodenej.

Z výpovede svedka V. O., ktorú súd prečítal za podmienok uvedených v § 263 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že obžalovaný sa do bytu na ul. Rovnej č. 2 v Poprade prisťahoval niekedy v roku 2017, že byt užíval spoločne s poškodenou a Q. Z. a že počas tejto doby nemali s obžalovaným žiadny vzájomný konflikt. Svedok iba raz videl ako obžalovaný poškodenú telefonicky kontaktoval, pričom bol nervózný a pýtal sa jej kde je. V predmetnom byte bol svedok asi dvakrát a všimol si, že v byte je „veľký neporiadok“, pričom poškodená sa mu v jednom prípade sťažovala na obžalovaného s tým, že sa jej vyhráža a že ona sa ho bojí, čo potvrdil aj prítomný Q. Z., bližšie vyhrážky však poškodená pred svedkom nekonkretizovala. Svedok zároveň tvrdil, že poškodená mu nikdy nepovedala, aby ju obžalovaný fyzicky napadol a ani on sám si na jej tele nevšimol žiadne zranenia, aj keď zároveň uvádzal, že poškodenú videl pred domom fajčiť a plakať.

Z výpovede svedka J. Z., ktorú súd prečítal za podmienok uvedených v § 263 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že svedok sa s obžalovaným zoznámil asi v septembri 2017 a že si všimol aj to, že býva v jednom byte so svojou družkou a jej bývalým manželom, spolu s dvomi malými deťmi. Svedok nebol prítomný žiadneho slovného alebo fyzického konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, aj keď zároveň

uvádzal, že obžalovaný sa mu pri jednom zo stretnutí sťažoval na poškodenú, ktorá vtedy pila spolu s bývalým manželom i to, že hoci sa mu ani poškodená nikdy nesťažovala na správanie obžalovaného, vidaval ju plakať pred domom, na dôvod plaču poškodenej sa však nepýtal s tým, že nechcel sa „do nich miešať“. Podľa svedka sa situácia v domácnosti poškodenej „zhoršila“ po tom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby, keďže z ich bytu bol počuť plač detí a zároveň i zábavu spojenú s konzumáciou alkoholu, v požívaní, ktorého poškodenú i Q. Z. „krotil“ práve obžalovaný.

Z výpovede svedkyne B. O., ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal za podmienok uvedených v § 263 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že svedkyňa sa stretávala s obžalovaným a poškodenou len náhodou, nemala žiadne vedomosti o ich vzájomných konfliktoch alebo o žalovanom konaní obžalovaného a že ani poškodená sa jej nikdy nesťažovala na zlé správanie sa obžalovaného. Svedkyňa videla iba to, ako poškodená s Q. Z. často popíja pivo pred obchodom alebo pred ich obytným domom a ako sa obžalovaný stará o ich maloleté deti. Až po vzatí obžalovaného do väzby sa podľa tvrdení svedkyne ozýval z ich bytu hluk a krik.

Z výpovede svedkyne A. V., ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal za podmienok uvedených v § 263 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že hoci bývala na ul. Rovnej č. 2, často sa zdržiavala i v zahraničí a o obžalovanom nemala bližšie vedomosti. Iba náhodou sa dozvedela, že obžalovaný býva v spoločnej domácnosti s poškodenou a ďalším mužom, pri vzájomných stretnutiach s poškodenou sa jej táto nikdy nesťažovala na správanie sa obžalovaného, iba nato, že nemá peniaze a potrebuje požičať.

Z výpovede svedkyne Q. Q. O., ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal za podmienok uvedených v § 263 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že svedkyňa ako predsedníčka občianskeho združenia Esther v Hlohovci, zriadeného okrem iného aj na pomoc týraným ženám alebo deťom prijala poškodenú do zariadenia v októbri 2016 spolu s dvomi deťmi. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že do tejto doby poškodená bývala spoločne s deťmi, jej bývalým manželom Q. Z. a s vtedajším druhom - obžalovaným Q. Z. v Bielom kostole okres Trnava. Z výpovede svedkyne vyplývalo aj to, že dôvodom presťahovania sa poškodenej do zariadenia Esther bolo jej týranie zo strany obžalovaného, ktoré spočívalo tak vo fyzických útokoch obžalovaného, napr. v jej ťahaní za vlasy a v psychických útokoch, napr. v jej zákazoch chodiť von bez prítomnosti obžalovaného, v podpísaní generálnej plnej moci obžalovanému alebo v nútení konzumácie liekov. Svedkyňa osobu poškodenej zároveň opísala ako osobu bez základných návykov, napr. vo varení, čo však poškodená odôvodňovala zákazom od obžalovaného i ako osobu, ktorá si vyžadovala pozornosť do takej miery, že jej pobyt v zariadení bol neskôr až problémový, keďže poškodená postupom času porušovala podmienky pobytu v ich zariadení, napr. žobraním cigariet, vymýšľaním alebo klamstvom a čo bolo dôvodom dania výpovede zmluvy o pobyte poškodenej v zariadení Esther.

Zo znaleckého posudku znalkyne Q. H. Q. S., závery ktorého boli v konaní pred súdom prečítané za podmienok uvedených v § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že diagnostický záver o tom, že obžalovaný v čase spáchania skutkov netrpel a že ani v súčasnosti netrpí duševnou poruchou ani chorobou v zmysle psychózy. Obžalovaný je osobou s emočne nevyrovnanou poruchou osobnosti a s adaptačnými poruchami v epizóde stredne ťažkej depresie, ktorá však nemá forenzný význam, keďže podľa znalkyne ide o reaktívny stav na komplikované matrimonium a životnú situáciu obžalovaného. Obžalovaný bol podľa znalkyne schopný rozpoznať protiprávnosť a nebezpečenstvo svojho konania a bol schopný ho i ovládať. Znalkyňa osobnosť obžalovaného charakterizovala ako emočne nevyrovnanú, s afektívne nervovo excitabilitou, prítomnou v osobnostnej výbave obžalovaného aj v triezvom stave, bez súčasne zistených organických zmien centrálného nervového systému.

Zo znaleckého posudku znalkyne V. U. W., závery ktorého boli v konaní pred súdom prečítané za podmienok uvedených v § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že vyšetrením obžalovaného bola preukázaná jeho patologická osobnostná štruktúra, v oblasti afektivity osobnosti bola u neho v popredí zistená emocionálna labilita, impulzivita, infantívna nezdržanlivosť, náladová a výbušná osobnosť, s vystupňovanou úzkosťou a pri agresívnych popudoch aj prítomnosť pocitov viny. Znalkyňa súčasne konštatovala, že agresivita sa u obžalovaného javí ako jedna z jadrových zložiek jeho osobnosti, so zvýrazneným depresívnym prežívaním, zúženou osobnosťou, s obmedzenými zdrojmi radosti, menejcennosťou, nedostatočnosťou, neistotou, dysforickým prejavom a frustráciou. Znalkyňa u obžalovaného zistila aj preukázané slabé humánne a sociálne nastavenia jeho osobnosti, so slabou schopnosťou empatie a na druhej strane egocentrizmus, narcizmus až asocionálnosť, s citovým chladom

a s preferenciou neosobných vzťahov. Obžalovaný v oblasti správania je podľa znalkyne osobnosťou intolerantnou, konajúcou v záujme znižovania vlastnej úzkosti, so sklonom k šablónovitém a regresným prejavom a k panickým reakciám aj v obvyklých situáciách, čo je podľa znalkyne zosilnené v záťaži, kedy možno očakávať skratové konanie obžalovaného, vrátane uvoľnenia enormne brzdeného jeho agresívneho napätia. V konfliktných situáciách sa podľa záverov posudku zníži úroveň prispôbenosti obžalovaného, jeho nezodpovednosť a alibistický postoj. Konanie obžalovaného mohlo byť podľa znalkyne neuroticky motivované, s tendenciou správať sa sociálne žiaduco, vzhľadom na súčasne zistené nadpriemerné lži skóre, avšak bez súčasne zistenej prítomnosti znakov organického poškodenia mozgu. Vzťah obžalovaného k poškodenej znalkyňa charakterizovala ako vzťah ambivalentný, s nedostatkom pozitívnej citovej náklonnosti obžalovaného k poškodenej, ktorej obžalovaný, vzhľadom na svoju osobnostnú výbavu nie je ani schopný, ďalej ako vzťah atypický až patologický, vzhľadom na súžitie obžalovaného a poškodenej v ich domácom prostredí s ďalšou osobou, t.j. v trojici. Obžalovaný podľa znalkyne poškodenú zároveň kritizuje aj ako matku aj ako ženu, hlavne pre jej konzum alkoholu, čo sa však podľa nej javí ako rozporuplné, práve pre ich opätovné súžitie. Závery znaleckého posudku V.. U. W. svedčia pre predispozíciu k fabulačným a konfabulačným tendenciám obžalovaného a pre významnú snahu obžalovaného skresľovať skutočnosti vo svoj prospech.

Zo znaleckého posudku znalkyne Q.. O. S., závery ktorého boli v konaní pred súdom prečítané za podmienok uvedených v § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že znalkyňa u poškodenej nezistila prítomnosť duševnej choroby v zmysle psychózy, ale na druhej strane prítomnosť zmiešanej poruchy jej osobnosti, s rysmi závislej, hraničnej a histriónskej osobnosti poškodenej, ktorá je podľa znalkyne trvalého charakteru, zapríčinená aj nadužívaním alkoholu - aktívna závislosť na rozhraní I. a II. vývojového štádia podľa Jelínka. Znalkyňa, vzhľadom na osobnostnú štruktúru poškodenej nevyklúčila jej manipulačné tendencie vo vzťahu k ňou udávaným stavom strachu a úzkosti z konania obžalovaného. Zo záverov znaleckého posudku nevyplýva zistenie rozvoja syndrómu týranej osoby alebo posttraumatického syndrómu a ani duševnej poruchy. Závery posudku svedčia pre súčasné zistenie histriónskych rysov, svedčiacich pre prvú fázu patologického klamstva poškodenej, kedy ešte dokáže rozlíšiť skutočnosť od fantazijnej produkcie, ale postupným opakovaním klamstiev sa do nich poškodená vžije, uverí im a presvedča svoje okolie o pravdivosti jej klamstva. Motiváciou poškodenej môže byť podľa záverov posudku jej vlastný prospech, upútanie pozornosti a manipulácia okolia.

Zo znaleckého posudku znalkyne V.. U. W., závery ktorého boli v konaní pred súdom prečítané za podmienok uvedených v § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že psychologickým vyšetrením poškodenej bola v oblasti afektivity poškodenej zistená prítomnosť vyššej senzitivity a vzťahovosti, nadmerná vzrušivosť, s istou mierou nezdržanlivosti, afektívnym a náladovým stavom poškodenej, bez súčasného preukázania toho, aby agresivita osobnosti poškodenej patrila medzi jadrové alebo zvýraznené zložky jej osobnosti. Závery posudku svedčia aj preto, že z negatívnych zložiek prežívania boli u poškodenej preukázané - tenzia, neistota, pocit menejcennosti a mierne depresívne ladenie. V oblasti sociability znalkyňa poškodenú vyhodnotila ako extravertovane orientovanú a jej mnohonásobné vzťahy ako povrchnejšie alebo napäté pre ľahšiu urážlivosť poškodenej, ktorá od svojho okolia veľa očakáva, ktorá vyžaduje absolútnu otvorenosť, s enormným sklonom hľadať oporu v niekom silnejšom. Pre poškodenú je podľa znalkyne charakteristický sklon k šablónovitém prejavom, nekompromisnosť, vyšší sklon k jednoznačným riešeniam, demonštrativnosť až teatrálnosť jej správania, intenzívnejšie emocionálne reakcie aj na menej významné podnety a predovšetkým v kritických situáciách. V záťaži je podľa záverov posudku pravdepodobné objavenie i regresných prejavov či skratového konania poškodenej, v dôsledku čoho možno predpokladať i jej výnimočnú a menej brzdenú agresivitu. Poškodená je podľa znalkyne priemerne prispôsobivá, s možnosťou prechodných adaptačných ťažkostí menej závažného charakteru a s preukázaním nadpriemerného lži skóre, t. j. sklonom k disimuláciám a k tendencii správať sa sociálne žiaduco. Osobnosť poškodenej je podľa posudku vysoko pravdepodobne konverzná, psychosomatická, s patologickou osobnostnou štruktúrou /závislá porucha osobnosti/, diskrétna v depredačnom trende nadužívania alkoholu. Poškodená je vzhľadom k jej mentálnej výbave a intelektovým schopnostiam spôsobilá skutočnosti správne vnímať, uchovať si v ich pamäti a nakoniec ich i správne a neskreslene reprodukovať aj keď z forenzného psychologického hľadiska sú u poškodenej zistené fabulačné a konfabulačné tendencie a snaha skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, resp. v neprospech obžalovaného. Znalkyňa v posudku súčasne konštatovala, že vzhľadom k zisteným sklonom k patologickej osobnostnej výbave poškodenej, k jej konfabulačným a fabulačným tendenciám, k opakovanému rozporuplným vyjadreniam danej veci, k delikventnej minulosti, k druhu jej partnerských vzťahov a k jej fungovaniu v sociálnej oblasti mohla interpretovať skutočnosti bez toho,

aby ich prežila, že poškodená si ich mohla vymyslieť, v snahe mať svoj osobný prospech a zisk na úkor zámerného a vedomého poškodenia obžalovaného. Znalkyňa v posudku nevýznamne vyhodnotila nahovárание poškodenej inými osobami i ich ovplyvňovanie a za motiváciu oznámenia veci poškodenou konštatovala patologickú osobnostnú výbavu poškodenej na pozadí situačne, reaktívne vzniknutých interpersonálnych konfliktov s obžalovaným a čiastočne i účelovú snahu poškodiť obžalovanému, bez ohľadu na poškodenou verbalizovaný motív ochrany jej osoby. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva aj to, že vzťah poškodenej k obžalovanému bol a je ambivalentný, s nedostatkom pozitívnej citovej náklonnosti poškodenej k obžalovanému, ktorej vzhľadom na osobnostnú výbavu poškodená ani nie je schopná. Znalkyňa v posudku vzťah obžalovaného s poškodenou charakterizovala ako konfliktný a enormne kritický vo vzťahu k osobnostnej výbave tak obžalovaného, ako aj poškodenej a ako atypické až patologické súžitie v ich domácom prostredí, t.j. v trojici. Závery znaleckého posudku i výpoveď znalkyne V. U. W. nepreukázali, aby u poškodenej bolo konaním obžalovaného spôsobené jej ťažké príkorie alebo významnejším spôsobom trvalé poškodenie osobnostných zmien a psychického stavu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov v zmysle ustanovenia § 269 Trestného poriadku a to uznesenia vyšetrovateľa OR PZ, OKP Trnava, ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 zo dňa 19.06.2017, ktorým bolo obžalovanému Q. Z. vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, zápisníc napísaných na Okresnej prokuratúre Poprad dňa 20.06.2017 a dňa 23.06.2017 za prítomnosti prokurátora a poškodenej G. Z., listov, ktoré poškodená písala a adresovala vyšetrovateľovi OR PZ, OKP Trnava, žiadosti o späťvzatie návrhu na začatie konania, resp. žiadosti o zastavenie trestného stíhania v trestnej veci vedenej na OR PZ, OKP Trnava, ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016, úradného záznamu ÚPSVaR Poprad, správy PROGRESFEMU, o.z. Poprad, spolu s prílohami, správy ESTHER, o.z. Hlohovec, fotodokumentácie predloženej obhajcom obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 09.07.2018 a lustráciou v oddelení registra P Okresného súdu Poprad zo dňa 28.09.2018 zistiť prítomnosť nasledovných skutočností.

Z uznesenia vyšetrovateľa OR PZ, OKP Trnava, ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 zo dňa 19.06.2017 vyplýva, že obžalovanému Q. Z. bolo vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného obdobia, minimálne však od januára roku 2014 až do 18.10.2016, v meste Šaľa v ubytovni Veža, na bližšie neurčenom mieste v meste Plzeň v Českej republike, v obci Hlohovec v ubytovni O., T. Q. Č..X, v obci O. S., T. V. Č..XX U. Č..XX, prípadne na iných miestach, kde žil v spoločnej domácnosti, ako partner G. Z., spolu s jej maloletými deťmi A.H., nar. v r. 2014 a I.K.H. nar. v r. 2015, sa voči nej dopúšťal fyzického násillia a spôsobil jej psychické utrpenie spočívajúceho najmä v tom že, sa agresívne správal a všetko čo urobila mu prekážalo, opakovane viac krát do týždňa ju fyzicky napádal, šticoval, fackoval, päšťou búchaj clo chrbta, sácal, v návale zlosti najmenej tri krát po nej hodil rôzne predmety, keď nechcela ísť na interrupciu odviekol ju za vlasy do kúpeľne kde jej hlavu sprchoval studenou vodou aby dostala rozum, neustále pod rôznymi zámienkami jej zakazoval vychádzať z bytu. prijímať návštevy, opakovane viac krát do týždňa jej vulgárne nadával do kuriev, pič, špín, chudier, opakovane jej hovoril aby zdochla, skapala a vyhrážal sa jej zabitím, neustále ju kontroloval kde je, čo robí a s kým je. neustále jej opakoval že je neschopná, vyhrážal sa jej, že ak od neho odíde tak skončí v base. postará o to, aby jej zobrali deti, pričom poškodená v dôsledku fyzického napádania utrpela rôzne modriny a podliatiny, ktoré zranenia si nevyžiadali lekárske ošetrenie a v tom, že neustále jej odopieral stravu takým spôsobom, že mohla dojsť iba to čo nechali deti, ak si jedlo zobrala sama bez jeho súhlasu tak ju fyzicky napadol a nadával jej že je pažravá kurva, piča a nemá to vyžierať deťom, spolu s deťmi mala dovolené sa sprchovať iba raz do týždňa, zakazoval jej aby s deťmi chodila na odborné vyšetrenia, pričom celá situácia vyvrcholila dňa 18.10.2016 kedy G. Z. spolu so svojimi maloletými deťmi opustila spoločnú domácnosť a odišla do komunitného domova Ester v Hlohovci.

Lustráciou v systéme súdov vyplýva, že v súčasnosti je predmetná trestná vec v súčasnosti v štádiu po podaní obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava, č. 1Pv 675/2016 dňom 01.02.2019 a že Okresný súd Trnava predmetné konanie vedie pod sp. zn. 9T 8/2019, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

Zo zápisníc napísaných na Okresnej prokuratúre Poprad zo dňa 20.06.2017 a zo dňa 23.06.2017, spolu s pripojenými listami vyhotovenými poškodenou vyplýva, že poškodená po príslušnom zákonnom poučení pred dozorujúcim prokurátorom tvrdila, že k podaniu trestného oznámenia na obžalovaného vo veci vedenej na OR PZ, OKP Trnava pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 bola donútená vedením

krízového centra ESTHER, o.z. v Hlohovci, resp. pod vplyvom svojho neuvážaného konania a odchodu zo vzťahu s obžalovaným.

Z úradného záznamu ÚPSVaR Poprad dňa 23.10.2017 vyhotoveného za prítomnosti pracovníkov štátneho orgánu a poškodenej vyplýva, že poškodená na príslušnom úrade oznámila, že obžalovaný sa jej v predmetný deň telefonicky vyhráždal pre trestnú vec vedenú na OR PZ, OKP Trnava, pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 a potom, čo bol v tejto trestnej veci vypočutý znalec, ktorý mal konštatovať, že poškodená je obeťou týrania a to slovami - že to poriadne „dojebala“, že to musí napraviť, kým on príde domov, že sa budú o tom rozprávať a ak nie, tak „on nájde iný spôsob“. Z predmetného záznamu zároveň vyplýva aj to, že poškodená uvádzala, že obžalovaný ju štyri dni predtým fyzicky napadol tak, že ju ťahal za vlasy do kuchyne k riadu, ktorý nebol umytý i to, že takéto správanie obžalovaného je dlhodobé a že poškodená má z obžalovaného strach, ktorý jej bráni oznámiť vec polícii. Z predmetného listinného dôkazu vyplýva aj to, že počas prítomnosti poškodenej na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Poprad ju obžalovaný 5-krát telefonicky kontaktoval a kontroloval.

Zo správy PROGRESFEMU, o.z. Poprad zo dňa 23.10.2017 vyplýva, že poškodená bola klientkou poradenského centra od júna 2017, pričom prostredníctvom neho boli cez výpovede poškodenej a jej pozorovanie zistené skutočnosti vyplývajúce tak z obžalobného návrhu k skutku v bode II., ako aj z uznesenia vyšetrovateľa OR PZ, OKP Trnava, pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016. Súčasťou správy PROGRESFEMU, o.z. Poprad bol aj dotazník č. PPZ-OPP1-1080-020/2016 zo dňa 23.10.2017 na odhad rizika ohrozenia poškodenej, podľa ktorého poškodenej hrozilo bezprostredné riziko ohrozenia násilím.

Zo správy ESTHER, o.u. Hlohovec vyplýva, že poškodená bola v predmetnom zariadení umiestnená od 18.10.2016 do 24.05.2017 na základe fyzického a psychického týrania, ktoré bolo predmetom vyšetrovania OR PZ Trnava a z ktorého jej bola vypovedaná zmluva o poskytovaní sociálnej služby z dôvodu hrubého porušenia domového poriadku. Podľa správy zariadenie osobu poškodenej nehodnotilo kladne v súvislosti s tým, že poškodená potrebovala byť stále stredobodom pozornosti či už v pozitívnej alebo negatívnej, s poznatkami i o jej patologickom klamaní.

Fotodokumentácia bytu a zariadenia bytu, v ktorom obžalovaný býval s poškodenou a maloletými deťmi zachytáva neporiadok, plošnice i celkový stav bytu.

Z lustrácie v registri P konajúceho súdu bolo zistené, že vo veci maloletých detí obžalovaného a poškodenej neboli a nie sú vedené príslušné konania alebo spory o zmenu výchovného prostredia, či o úpravu rodičovských práv a povinností.

Vykonané dokazovanie po jeho vyhodnotení v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, § 12 a § 19 Trestného poriadku viedlo potom konajúci súd k záveru, že vyššie uvedenými dôkazmi bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a že jeho rozsah mu postačuje na rozhodnutie a súčasne i k záveru, že žalované skutky sa stali a že ich spáchal obžalovaný Q. Z. na tom skutkom základe, že v bode I. v doposiaľ presne nezistených dňoch v období mesiaca jún roku 2017 na nezistených miestach opakovane žiadal poškodenú svoju družku G. Z., aby zmenila svoje výpovede v procesnom postavení svedka - poškodeného v trestnej veci vedenej na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, pričom dňa 23.10.2017 zatelefonoval G. Z. a uviedol jej, že cestuje z Trnavy do Popradu, kde sa zúčastnil trestných úkonov vedených na OR PZ, OKP Trnava, pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016, že „to celé dojebala, že znalec vypovedal v jeho neprospech“ s tým, že to má nejako napraviť a keď nie - „tak to bude inak riešiť“, následne sa toho istého dňa 23.10.2017, v čase okolo 16:00 hod. pri potravinách FRESCH v Poprade - Spišskej Sobotě stretol so G. Z., ktorej povedal, že „keď veci nedá v trestnom konaní do poriadku, tak on nepôjde do basy za niečo, čo nespravil a radšej ju zabije a bude mať dôvod ísť do basy“, čím nútil G. Z., aby zmenila svoje výpovede v procesnom postavení svedka - poškodeného v trestnej veci vedenej na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona a v bode II. v presne nezistených dňoch v období od konca mesiaca jún 2017 do dňa 23.10.2017, v prenajatom jednoizbovom byte B. V., T. Y. Č.. X, kde býval v spoločnej domácnosti s poškodenou svojou družkou G. Z. a jej maloletými deťmi A.H., nar. v roku 2014 a I.K.H., nar. v roku 2015 spôsoboval jej fyzické utrpenie širokým spektrom intenzity napádania od ťahania za vlasy, fackovania, udierania päšťami do vlasatej časti hlavy, kopania do rôznych častí tela, čím jej spôsoboval drobné zranenia, odreniny a pomliaždeniny, pre ktoré poškodená G. Z. lekárske ošetrenie nevyhľadala a svojim neadekvátnym a nátlakovým správaním, počas ktorého jej vulgárne nadával ju ponižoval, vyhráždal sa jej zabitím, neustále ju kontroloval, opakoval jej, že je neschopná, že by bolo

lepšie, ak by zdochla, mával výbuchy hnevu a zlosti pre akúkoľvek zámienku, hádzal po nej špinavé riady, čím jej spôsoboval psychické utrpenie.

Pri predmetných skutkových záverov konajúci súd vychádzal predovšetkým z výpovede poškodenej G. Z., z výpovedí svedkov Q.. Q. O., V. O., J. Z., B. O., Q. Z., S. X. U. A. V., ale aj zo záverov znaleckých posudkov Q.. H. Q. - S., Q.. O. S., V.. U. W. a z vyššie uvedených listinných dôkazov, s prihliadnutím na nasledovné zistenia.

Hoci obžalovaný tvrdil, že poškodenej G. Z. cestou z Trnavy telefonicky oznámil, že „prichádza do Popradu a že znalec vypovedal v jej prospech“, že tieto skutočnosti jej v podstate potvrdil aj pri ich následnom osobnom stretnutí i to, že nepoužil voči poškodenej vyhrážky alebo inú snahu donútiť ju k zmene výpovede konajúci súd však týmto tvrdeniam obžalovaného neuveril a považoval ich len za jeho obranu aj s poukazom na vyššie uvedené tvrdenia a výpoveď poškodenej G. Z. a výpoveď svedka Q. Z. a na listinné dôkazy v podobe úradného záznamu vyhotoveného na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Poprad dňa 23.10.2017, ktorý objektívne potvrdzuje, že poškodená ešte v ten istý deň, t. j. 23.10.2017 príslušnému štátnemu orgánu bezprostredne oznámila, že sa jej obžalovaný vyhráža zabitím, ak nevezme späť trestné oznámenie alebo ak „nedá do poriadku“ vec vedenú na OR PZ, OKP Trnava, ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 proti jeho osobe ako obvinenému zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona a v podobe listov, ktoré poškodená adresovala a postupne zasielala príslušnému vyšetrovateľovi OR PZ, OKP Trnava, ktorý vykonával vyšetrovanie v trestnej veci pod ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016. V tejto súvislosti je potrebné poukázať nato, že vykonaným dokazovaním nebol zistený žiadny ďalší relevantný dôkaz svedčiaci buď pre samotnú obranu obžalovaného alebo svedčiaci proti tejto skupine dôkazov, ale ani dôkaz, že poškodená obžalovaného obvinila krivo alebo nepravdivo s úmyslom privodiť mu trestné stíhanie i nato, že obžalovaný mal odôvodnený záujem na tom, aby nečelil následkom trestného stíhania orgánmi činnými v trestnom konaní z tak závažného trestného činu, akým je zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona, teda že obžalovaný mal vlastný záujem na výsledku trestného konania v predmetnej trestnej veci ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 a preto sa konajúci súd stotožnil s tvrdeniami poškodenej o tom, že ju obžalovaný pod hrozbou násillia a zabitia nútil, aby zmenila svoju výpoveď v tejto trestnej veci, čo v podstate poškodená v strachu a obave aj urobila, keď príslušnému vyšetrovateľovi konajúcemu vo veci ČVS: ORP-1809/1-VYS-TT-2016 písomne alebo sprostredkované cez Okresnú prokuratúru Poprad oznamovala, že trestné oznámenie vo veci podala z donútenia alebo v dôsledku svojho neuváženeho konania, ktoré malo vyplývať z jej rozchodu s obžalovaným a z jej odchodu z ich spoločnej domácnosti a že skutočnosti, ktoré uvádzala vo svojich výpovediach „nadmiesla“ alebo „prehnala“.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného pri skutku v bode I. kvalifikoval ako konanie, ktoré po všetkých stránkach vykázalo znaky zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, pretože obžalovaný v trestnom konaní použil hrozbu násillia a hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobil na stranu trestného konania.

Objektom zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona je záujem na ochrane nerušeného a zákonného trestného procesu a jeho objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 a v danom prípade to bolo konanie uvedené v písm. d/ - použitie násillia, hrozby násillia alebo hrozby inej ťažkej ujmy nato, aby pôsobil na sudcu, stranu trestného konania, účastníka súdneho konania, svedka, znalca, tlmočníka, prekladateľ'a alebo na orgán činný v trestnom konaní.

Obžalovaný síce popieral aj spáchanie skutku v bode II. tvrdiac, že s poškodenou sa síce hádal, ale len z toho dôvodu, že poškodená v tom čase požívala alkoholické nápoje až nekontrolovateľne i s Q. Z., jej bývalým manželom, čo poškodenej opakovane vytýkal a že voči poškodenej nepoužil fyzické alebo psychické ataky, či vyhrážky, ale konajúci súd ani tejto obžalovaným použitej obrane a tvrdeniam neuveril s poukazom na vyššie uvedené výpovede poškodenej G. Z., svedkov Q. Z., V. O. U. J. Z., ktorí priamo či nepriamo potvrdzovali, že v spoložití obžalovaného s poškodenou boli problémy a hádky, že poškodená sa sťažovala na násilné, nevhodné a vulgárne správanie sa obžalovaného i to, že poškodená im popisovala svoj strach z vyhrážok a konania obžalovaného, pri ktorom jej hrubo a vulgárne nadával alebo ponižoval ako ženu a matku ich spoločných detí i na vyššie uvedený obsah listinných dôkazov v podobe správy PROGRESFEMU, o.z. Poprad a úradného záznamu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Poprad. V tejto súvislosti je potrebné poukázať i na dôkazy, ktoré vyplynuli zo znaleckého posudku Q.. H. Q. S. a podľa ktorých je obžalovaný emočne nevyrovnanou osobnosťou s adaptačnými poruchami

aj v triezvom stave, s patologickou osobnostnou štruktúrou, emocionálnou labilitou, impulzivitou, nezdržanlivosťou a osobnosťou náladovou a výbušnou, u ktorého agresivita je jedna z jadrových zložiek osobnosti a na dôkazy, ktoré vyplynuli zo znaleckého posudku V. U. W., podľa ktorých napriek zisteným pocitom viny u obžalovaného je zrejme aj jeho slabé humánne a sociálne nastavenie, slabá schopnosť empatie, egocentrizmus, narcizmus až asocionálnosť, so skratovým konaním v záťaži, vrátane uvoľnenia brzdeného agresívneho napätia a podľa ktorých vzťah obžalovaného a poškodenej bol atypický až patologický, vzhľadom na ich súžitie a spolužitie v jednej domácnosti aj s Q. Z., bývalým manželom poškodenej i vzhľadom na osobnostné štruktúry obžalovaného a poškodenej, nedostatok ich vzájomných a pozitívnych citových náklonností, čo spolu s tvrdeniami obžalovaného, poškodenej, svedkov a listinnými dôkazmi podľa konajúceho súdu len potvrdzuje relevantnú skutočnosť, že medzi obžalovaným a poškodenu bol vzťah konfliktný, komplikovaný a rozporuplný a že obžalovaný konal voči poškodenej takým protiprávnym konaním, ktoré je opísané pri skutku v bode II. tohto rozhodnutia. Obhajoba počas pojednávania pred súdom predložila dôkaz v podobe fotodokumentácie bytu na ul. Y. Č.. X B. V. a domácnosti, v ktorej žili obžalovaný a poškodenej, ktorý mal nasvedčovať tvrdeniam obžalovaného o správaní sa poškodenej ako ženy a matky, ale z fotodokumentácie nevyplýva čas a dátum jej vyhotovenia a nebolo ju tak možné spojiť alebo nespojiť s okolnosťami doby spáchania skutku uvedeného v bode II. obžalobného návrhu.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku v bode II. súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako konanie, ktoré je objektívne spôsobilé naplniť skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie.

Súdna prax pod pojmom „týra osobu“ v zmysle § 208 Trestného zákona rozumie zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo zverenou osobou, ktorým páchatel so zreteľom na formu použitého násillia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti. Také konanie sa musí súčasne vyznačovať určitou mierou trvalosti prípadne aj sústavnosti, pričom sa nevyžaduje, aby blízkej osobe alebo zverenej osobe vznikla ujma na zdraví, stačí keď blízka alebo osoba zverená to vníma a pociťuje, vzhľadom ku krutosti, bezohľadnosti alebo bolestivosti ako ťažké prikorie. Takéto zlé zaobchádzanie musí byť radovo v mesiacoch s tým, že čím je týranie menej intenzívne, tým si to vyžaduje dlhšiu dobu týrania, trvalosť páchatelovho konania je tak nutné posudzovať v závislosti od intenzity zlého zaobchádzania. Domáce násillie je komplikovaný fenomén, je sociálne patologický jav a navonok sa môže javiť ako rodinná roztržka či hádka, v skutočnosti ide o asymetrický vzťah medzi násilníkom a obeťou kedy násilník ma pocit, že má právo niekoho trestať, kontrolovať a využívať svoju prevahu. Medzi základné znaky domáceho násillia patrí to, že má stúpajúcu tendenciu, opakuje sa, trvá dlhodobejšie, odohráva sa v súkromí a samo od seba neprestane. Páchatel má záujem na získaní nadvlády nad životom svojej obeť a rozhodovaní o jej živote, pri psychickom násillí ju môže osočovať, ponižovať, kontrolovať a sledovať a pri fyzickom násillí ju môže atakovať bitím, kopaním, údermi a spôsobovaním rán rôzneho druhu. Obeť sa tak stáva nesamostatnou, bezmocnou, sebaobviňujúcou, s malým prežívaním radosti, ospravedlňovaním sa násilníkovi a dokonca jeho ľutovaním.

V tejto súvislosti je preto potrebné poukázať nato, že proces dokazovania /a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania/ je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k meritórnemu rozhodnutiu. Na každú výpoveď /obžalovaného, svedkov, znalcov/ je preto potrebné prihliadať komplexne, teda či si vo svojej vnútornej štruktúre neodporuje v podstatných okolnostiach, či je tento dôkaz v súlade s inými dôkazmi a či sú medzi nimi logické súvislosti alebo rozpory.

Znalkyňa V. U. W. síce konštatovala zistenie nadpriemerného „lži skóre“ tak u obžalovaného ako aj u poškodenej, resp. sklony k fabulácií a konfabulácií u obidvoch z nich i zistenie, že aj obžalovaný aj poškodenej majú snahu prezentovať sa navonok vo svoj prospech, či presvedčať okolie o pravdivosti svojich tvrdení a skresľovať tak skutočnosť „každý vo svoj prospech“, ale toto zistenie o vyššie uvedenom skutkovom a právnom závere konajúceho súdu nič podstatným spôsobom nemení.

Je pravdou, že poškodenej svojím spôsobom života, nedostatočnou starostlivosťou o domácnosť a jej zariadenie i nadmerným a častejším požívaním alkoholických nápojov mohla vyvolať a podľa konajúceho súdu aj vyvolávala v obžalovanom zlosť, hnev a dôvod na to, aby jej tieto skutočnosti počas ich spolužitia vytýkal, čo súčasne v žalovanom období spôsobovalo hádky a problémy v ich spolužití, ale i takéto prípadne nezodpovedné správanie sa poškodenej ako ženy a matky žiadnym relevantným spôsobom obžalovaného nevyvíja z protiprávneho konania, ktorého sa voči poškodenej dopúšťal tým, že ju

rôznymi spôsobmi fyzicky napádal, fackoval, udieral, kopal alebo vulgárne a hrubo osočoval a tým, že v dôsledku výbuchov hnevu a zlosti pre opodstatnené i neopodstatnené dôvody i zámienky ju ponižoval a urážal, aj keď jej tým nespôsobil vážnejšiu ujmu na zdraví alebo vznik syndrómu týranej osoby alebo posttraumatický syndróm, pretože obžalovaný poškodenú týral v zmysle príslušných ustanovení § 208 Trestného zákona.

Súd konanie obžalovaného z hľadiska subjektívnej stránky kvalifikoval ako konanie vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania tento záujem aj porušil.

Obžalovaný konal ako plne trestne zodpovedná osoba.

Obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný za úmyselné trestné činy, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 5T 178/2012 zo dňa 23.08.2012 pre prečin podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, s výkonom v ústave s minimálnym stupňom stráženia, ktorý si vykonal dňom 09.05.2013, pričom dňa 21.08.2013 bol podmiennečne prepustený z ďalšieho trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T 97/2011 zo dňa 21.06.2011 pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, vo veci sa dňa 21.06.2016 osvedčil.

Z lustrácie v evidencii priestupkov je zrejme, že obžalovaný nemá záznam o priestupkoch, z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne, ústav na výkon trestu a väzby ho počas výkonu väzby hodnotil kladne, bez disciplinárnych odmien alebo potrestaní.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného vzal konajúci súd do úvahy všetky všeobecné i individuálne zásady, ktoré sú platné pre ukládanie trestov, prihliadol nato, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatela.

Súd súčasne prihliadol aj na spôsob spáchania činov, ich následky, formu zavinenia, pohnútku, samotnú osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy so zistením príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona spáchanie dvoch trestných činov a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného sa tento účel trestu dosiahne výhradne uložením úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za použitia ustanovenia § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona.

Konajúci súd obžalovaného na príslušný výkon trestu odňatia slobody zaradil v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v období posledných 10-tich rokoch pred spáchaním skutkov vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd považuje za potrebné pri rozhodnutí o vyššie uvedenom treste poukázať nato, že trest má plniť funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie - zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti a prvok individuálnej prevencie - výchovy k riadnemu životu a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie - výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti i nato, že pri rozhodnutí o druhu a výmere trestu neboli vykonaným dokazovaním zistené, vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery obžalovaného žiadne relevantné skutočnosti svedčiacie pre možnosť uloženia iného druhu trestu alebo inej výmery trestu odňatia slobody, pretože by u obžalovaného nespĺnil žiadnu z vyššie uvedených funkcií trestu, keďže obžalovaný napriek svojim predchádzajúcim odsúdeniam pokračuje v páchaní trestnej činnosti závažného charakteru, vyššie uložený trest zodpovedá podľa konajúceho súdu tak konkrétnym okolnostiam prípadu - po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobených následkov, ako aj samotnej osobe obžalovaného Q. Z.. v bode I.

- v trestnom konaní použil hrozbu násilia a hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobil na stranu trestného konania,

v bode II.

- blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.